

Михайло Михайлович Коцюбинський – український письменник, громадський діяч, голова «Просвіти», титулярний радник.

Михайло Коцюбинський є одним із найоригінальніших українських прозаїків. Він одним із перших в українській літературі усвідомив потребу її реформаторства в

напрямі модерної європейської прози. В українську літературу увійшов як майстер психологічної прози. Вершинами його художнього стилю критика вважають «Fata Morgana», «Що записано в книгу життя», «Тіні забутих предків».

У своїх останніх новелах доповнив свій характерний стиль елементами неоромантизму.

Народився Михайло Михайлович Коцюбинський 17 вересня 1864 р. у Вінниці в сім'ї дрібного службовця. Його вихованням займалася переважно мати. Саме завдяки її старанням майбутній письменник мав можливість долучитися до зразків високого мистецтва ще з юних літ.

Коцюбинський почав пробувати свої сили в літературі рано, брався за поезію, переклади, нариси, та швидко головним полем його письменницької діяльності стала художня проза. З перших спроб Коцюбинського-прозаїка до нас дійшли оповідання «Андрій Соловійко, або Вченіє світ, а невченіє тьма» (1884), «21-го грудня, на Введеніє» (1885), «Дядько та тітка» (1885).

Друкуватися почав у 1890 — львівський дитячий журнал «Дзвінок» опублікував його вірш «Наша хатка».

До 1897 року Коцюбинський працював в одеській філоксерній комісії – спочатку в Бессарабії, а згодом на Південному узбережжі Криму. Його робота полягала в дослідженні виноградників і виявленні шкідників. Безпосередні враження від цієї праці він виклав в оповіданні «Для загального добра».

Роки роботи в Одесі дали Коцюбинському багатий матеріал для творчості. Він отримав можливість познайомитися з життям інших народів – молдован, кримських татар. Особливістю його творчого таланту було вміння передати національний колорит, побут і вірування інших народів. Під час роботи в Молдові та Бессарабії він пише цикл молдавських оповідань: «Пе коптьор», «Відьма». На основі Кримських вражень створено оповідання «В путях шайтана» «На камені», «Під мінаретами».

У 1897 році Коцюбинський переїхав до Чернігова, де працював земським статистом.

Останній період творчості Михайла Михайловича Коцюбинського характеризується поглибленим психологізмом: «Що записано в книгу життя», «Сон», «Подарунок на іменини», «Коні не винні».

Після подорожі на Гуцульщину Коцюбинський написав свій найвідоміший твір – «Тіні забутих предків», який було екранізовано 1964 року Сергієм Параджановим, одним з найкращих режисерів XX століття.

У 2004 році Олександр Муратов екранізував «Кримський цикл» Коцюбинського у фільмі «Татарський триптих» – першому у світі фільмі кримськотатарською мовою.

Михайло Михайлович помер 25 квітня 1913 року. Поховали письменника на Болдиній горі в Чернігові.

Підготувала Людмила Прокоф'єва